

”مینی بچی - دُوراندیشی اُور وِشال بُڈی بنو، شو بابا کی کاریہ ۾ کپی دِسترب
نہین کرنا، دِسترب کرنی والون کو اونچ پد نہین مل سکتا“

پرشن :- اس دنیا ۾ منشون کو کونسی خیالات رھتی هئ جو سٹیگی دیوتائون کو کپی
نہین آئینگی؟

اُتر :- یہاں منش سمجھتی هئ ک ہر کمائینگی تو ہماری پُتر اُور پوتری کائینگی
لیکن یہ خیالات دیوتائون ۾ نہین ہونگی کیونکہ اُنکی پُتر اُور پوتری سب یہاں سین
ہین ورثا لیکر جاتی هئ۔ وہ سمجھتی هئ ہماری اُوناشی راجائی هئ۔ یہاں ہین ہرایک
اپنا اپنا پرشارت کر رھی هئ۔

گیت :- ماما او ماما....

اومر شانتی . بچون نین ماتائون کی مہما سنی . بچی جان چکی هئ کس کس ماما کی
مہما ہوتی هئ۔ ماتائون کی اتنی مہما کرتی هئ، تو ضرور ہوکر گئی هئ۔ آپي تو وہ هئ
نہین۔ جو جِبت اُمبا ہوکر گئی هئ اُنکی پِبتی مارگ ۾ مہما ہوتی هئ۔ اَب وہ کیا کرکی
گئی، یہ تہ پی نہین جانتی ٹی۔ جِبت اُمبا کی مندر ۾ جاتی هئ، جاکر اُن سین کُچ نہ کُچ
مانگتی هئ۔ کوئی کو بچی کی آس ہونگی، کوئی آشیرواد مانگینگی۔ اَب جڑ چتر تو کُچ کر
نہین سکتی، نہ وہ سمجھتی هئ پرنتو یہ هئ پِبتی۔ تہ جانتی هو وہ پاست هو گئی هئ۔
جِبت اُمبا کی مہما هئ۔ وہ کوئی ایک تو نہین هئ، تہ سب پالنا کرتی هو۔ برھمٹ کُل کی
پالنا کرتی هو، قر دئوی کُل کی پالنا کرینگی۔ تہ اس سمیہ جئسی ک ساری جِبت کی پالنا
کرتی هو پرنتو کوئی جانتی نہین۔ چنڈیکا دیوی کا پی میلا لگتا هئ۔ چنڈیکا نام دیکو کتنا
چی چی هئ! بابا کھتی هئ جو آشچریوت پائنتی هو فارکتی دیتی هئ وہ جاکر چنڈال کا
جنر پاتی هئ۔ گھر ۾ چنچلتا کرتی هئ تو اُنکو کھا جاتا هئ نان تہ تو چنڈی هو، چنڈال هو۔
بروبر تہ دیکتی هو شو بابا کا بن کر قر پی بہت چنچلتا کرتی هئ، چنچلتا اَرقات اَوگیا کرتی
هئ، شو بابا کی سروس ۾ دِسترب کرتی هئ تو اُنٹ ۾ چلی ہین جاتی هئ۔ کوئی پی برھماکماري
سینتر ۾ ہونگی، کُچ چنچلتا کرینگی، کسکو سمجھاء نہین سکینگی وا کروڈ کرتی ہونگی
تو سب کھینگی اُنکو تو کروڈ بہت هئ۔ اَب چنڈیکا ایک تو نہین، بہت ہوتی هئ۔ دیویون
کی مہما پی هئ اُور قر اُسی جو چنڈیکا آد بنتی هئ اُنکا پی گائن هئ۔ قر پی ایشور کی بنی
هئ۔ پل کوئی چلی جاتی هئ قر پی سورب ۾ تو آئینگی نان۔ مالک تو بنینگی نان۔ پل مالک تو
راجا راٹھی ہین بنتی هئ لیکن پر جاپی کھینگی ہر مالک هئ۔ کانگریسی لوگ کھتی هئ نان
ہمارا پارت مہان هئ۔ آج کلہ تو گیت ۾ پی گاتی رھتی هئ، پارت بہت اچا تا۔ آج تو خون کی
ندیان بہر رھی هئ۔

آپی تہ بیحد کی باپ کی بچی بنی هو۔ گوپی ولپ کی گوپ گوپیان گائی ہوئی
هئ۔ ولپ باپ کو کھا جاتا هئ۔ گایا پی جاتا هئ ایک گوپی ولپ کی اُنیک گوپ گوپیان۔
ستیک ۾ تو گوپکائون آد کی بات ہین نہین هئ۔ آپي تہ بچی وِشال دُوراندیشی بُڈی بنی

هو. ٻڌي ڪا تالا ڪُل ڳيا هئا. اس جنم ڪي جيون ڪهاڙي ڪو تهر اچي ريت ڄاڻي هو. هرايڪ ڪو نسا تهرهنا هئا نان. آبي ٻرلا هئا، اُنڪو اُپني دن ڪا نسا هونگا. سمجهينگا مئن سڀ سين شاهوڪار هون. پرنٽو تهر ڄاڻي هو جو آج شاهوڪار هئا وهه ڦر غريب بن ڄاڻينگي. تمهاري اُور اُنيه منشون ڪي ٻڌي ڀر رات دن ڪا فرق هئا. ڪوئي ڪو ڪيا نسا، ڪوئي ڪو ڪيا نسا رهتا هئا مئن فلاڻا هون، اُتسي هون.... اُنڪو (برهما ڪو) پي نسا ٿا نان مئن بڙا جواهري هون. آبي سمجهتي هئا وهه سڀي نشي ڪوڙي مثل هئا. تهر بچون ڪو ڪتنا نسا چڙها هوئا هئا! وهه سمجهتي هئا هر ڪمائينگي ڦر هماري پُتر پوتري ڪائينگي. يهان تو وهه بات نهين هئا. تهر ڄاڻي هو هر بيحد ڪي باپ ڪو ڄاڻ ڪر اُن سين ورثا پاءِ رهي هئا. جسڪي پراڻو هير هين حد جنم باءِ جنم پڌ پائينگي. پُتر پوتري آڌ سڀ يهان پرشارت ڪر رهي هئا. هماري پوتري ڪائينگي يهه خيالات وهان نهين رهي. سمجهتي هئا اُوناشي راجائي هئا. يهان توراجي لوگ سمجهتي هئا پُتر پوتري ڪائينگي. تهر آبي باپ سين اِتنا ورثا ليتي هو، اُتسي ڪرم ڪرتي هو جو 21 جنم اُسڪا ڦل ملتا رهتا هئا، پُتر پوترون ڪا خيال نهين رهتا. وي پي سڀ يهان هين ورثا پاتي هئا. تمڪو ڪتنا ڳيان هئا، منش تو ڪچ پي نهين ڄاڻي. گاڏ فادر، جنڪو اِتنا ياد ڪرتي هئا، ضرور اُن سين اِتنا پاري سڪ ملتا هونگا. گاتي هئا نان هي ڀرم پتا پرماتما رحمر ڪرو. اُنڪو ڀرم آتما ڪها جاتا هئا، وهه سُپرير هئا. جنم مرڻ رهت هئا اس ليئي اُنڪو ڀرم آتما اَرڻات پرماتما ڪهتي هئا. سڀي آتمائون ڪا روپ ايڪ جئسا هئا. جئسا جئسا پرشارت ڪرتي هئا وئسا پڌ پاتي هئا. اُنڪي آتما اچا پڙهتي هئا تو نارائڻ بنتي هئا. ڪوئي ڦر فيل هونگي تو رام بنينگي. آتما هين بنتي هئا نان. تمهاري آتما سمجهتي هئا مئن ڀرم پتا پرماتما سين راج يوگ سيڪ رهي هون. آتما ڦر آڪر نيان چولا پهن پارٽ بڄائينگي، نر سين نارائڻ بنينگي. يهه تهر بچون ڪي ٻڌي ڀر هئا نمبروار پرشارت اُنوسار. ڦر يهه ڳيان پرايلوپ هو ڄاڻينگا. وهان ڪوئي پنت هونگا نهين. ڳيان ڪسڪو دينگي؟ پنت پاون ڪو يهان ياد ڪرتي هئا. اچا سمجهو گنگا آگر پنت پاوني هئا تو پي وهه راج يوگ تو نهين سڪلاءِ سڪتي هئا نان. باپ تو راج يوگ سڪلاتي هئا نان. يهه سارا ڊراما ڪا راز آڌ سين اُنت تڪ تهر بچون ڪي ٻڌي ڀر هئا.

تهر سڀ پڙهتي تو ايڪ هين ڪلاس ڀر هو، ليڪن نمبروار. شروع شروع ڀر 300 ڪي پني ٿي. گئوشالا ڀر هزارون ڪي انداز ڀر گئوئين هو تو ڪوئي سنڀال پي نه سڪي. پني پي ٿورون ڪي بنني ٿي. اُنڀر سين پي ڪئين تو چل رهي هئا، ڪئين ٿوٽ پري. ڪئين بچي سمجهتي هئا هر پهلبي سين هوتي تو اچا ٿا پرنٽو اُتسي پي نهين هئا. پُراڻي پُراڻي ڪتني پائينتي هو گئي! 25-30 ورش والي پي اِتنا نهين ياد رڪتي ڪ وهه بيحد ڪا باپ هئا، جس سين ورثا پاتي هئا. بابا سورڳ ڪا مالڪ بناتي هئا، سيڪنڊ ڪي بات هئا. باپ ڪهتي هئا تهر ميرابنني سين سورڳ ڪي مالڪ بنينگي. جيون مُڪتي توراجا راڻي پي پاتي هئا، پرجا پي پاتي هئا. گايا هوئا هئا سيڪنڊ ڀر جيون مُڪتي. بچي جو پورا پڙهتي نهين هئا وهه ڪيا ڪرتي

هونگي؟ چنچلتا. ڪوئي ڪوئي بچي تو بڙي آڱياڪاري هوتي هئ. باپ سين پي آڇا مرتبا پاء لبتني هئ. باپ 100-200 ڪماني والا هونگا، بچا لڪپتي بن جاتا هئ. تو آلوڪ سنبنڌ ۾ پي ائسي هوتا هئ 7 روز والا بچا 25 ورش والي سين تيڪا چلا جاتا هئ. نمبروار تو هوتي هيئن هئ.

تم واسطو ۾ سڀ سڃڻيان هو، ايڪ ساڄن ڪو ياد ڪرتي هو. تم ڄاڻتي هو باپ آڪر همڪو سڪڏام ڪا ورثا ديتي هئ. لوڪ پتي تو سڀڪي هئ ڦر پي ياد اُنڪو ڪرتي هئ جو پتيون ڪا پتي هئ. پر لوڪ ساڄن اُمبرت پلاتي هئ اس ليئي اُنڪو ياد ڪيئا جاتا هئ، ڦر تم سورڳ ڪي مالڪ بن جاتي هو، ڦر وهان ڪوئي ڪو ياد نهين ڪرتي. آبي ڪي پرشارت سين تم 21 جنم پرالبت پاتي هو. تمهاري ٻڌي ڪتني کلي هئ! وه پي نمبروار، تو بادشاهي پي نمبروار لبتني هو. تمڪو سڀ سمجها ڏيئا هئ. يهان آچي ريت پڙهائي پڙهني سين تم پد پي اتنا اونچ پائينگي. نهين تو اُن پڙهي، پڙهي ڪي آڱي پري ڏوئينگي. اس پرشارت بهت آچي ريت ڪرنا هئ. آبي ٿاثير آڇا هئ پرشارت ڪي ليئي. تم ڄاڻتي هو جهان تڪ جينا هئ وهان تڪ گيان اُمبرت پينا هئ اُتو پڙهني رهنا هئ. سٽپلنگ لڳاتي رهني هئ. ڪوئي جهت سمجھ جاتي هئ تو سمجها جاتا هئ انڪا پد تو آڇا ديڪني ۾ آتا هئ، آڇا نزديڪ ڪا ڦول هئ، تن من ڏن آرپڻ ڪر بئنا هئ، سروس ۾ آڇا لڳ ڳيا هئ. سمجھتا هئ اپنا سميه جتنا سروس ۾ دينگي، اُتنا فائدا هئ. جئسي بابا هر گيان نيتر هيئن اُندون ڪي لائي بنا هئ ائسي همين پي بنا هئ. تم ايڪ دو ڪي لائي بنتي جاتي هو. اُندا بنايا هئ راوڻ نين. يهه تمڪو سمجهايا جاتا هئ ڪ اس سميه ساري دنيا لنڪا هئ، سڀ شوڪ واٽڪا ۾ هئ. نام رڪتي هئ اشوڪا هوٽل، وهان خوب مزي اُڙاتي هئ. جنهنون نين ڪانگريس ڪو مدد ڪي هئ وهه سڪ پاء رهي هئ.

آبي تم ڄاڻتي هو بابا آيا هوئا هئ. مهاڀارت لڙائي ڪڙي هئ. يهه تو لڳني هئ جب ڪ گيتس کُني هئ. دواپر ڪي تو بات هيئن نهين. آبي تو گهوڙ اُنديارا هئ نان. برهمڻون ڪي رات آب پوري هوئي هئ، بابا آيا هوئا هئ. يهه باتين تم بچي هيئن ڄاڻتي هو. اسڪول ۾ پڙهتي هئ، ڪوئي تو بهت آچي مارڪس لبتني هئ، ڪوئي فيل هو جاتي هئ. فيل ڪي نشاني هئ چندرونسي ۾ چلي جائينگي. رام ڪو ڪتري ڪي نشاني دي هئ. آرٽ نهين سمجھتي. لوڪش ڪي ڪيا ڪيا باتين بئن سُناتي هئ. ڪتني جوئي دوش بئن لڳاتي هئ. گاتي هئ رام راجا، رام پرڄا، ڌرم ڪا اُپڪار هئ. ڦر يهه سڀ باتين ڪهان سين آئي؟ يهه سڀ باتين سمجھني ڪي هئ. تم ڄاڻتي هو يهه ناليچ نمبروار هماري ٻڌي ۾ هئ. اسٽوڊنٽ ڪو بهت تيڪا پرشارت ڪرنا چاهيئي. هر گاڏ فادر لي اسٽوڊنٽ هئ. ٿيچر ڪو ڪوئن نهين ياد ڪرينگي! هر هئ پنت پاون گاڏ فادر لي اسٽوڊنٽ. اس پر باپ، ٿيچر، سٽگرو تينون هيئن آء جاتي هئ. تم سڀ سيتائين هو نان. راوڻ ڪي شوڪ واٽڪا ۾ پري هو. انڪارپوريل گاڏ فادر از گيان ساگر ناليچفل. ڪرشن ڪو اُتو لڪشمي نارائڻ ڪو ائسي نهين ڪهينگي. اُنڪي مهمما هيئن نياري هئ. گيت ۾ پي گاتي هئ اُنڪي مهمما اُپر ۾ اُپار هئ، جو اُنسا بناتي هئ. تم ڪهتي هو بابا، هر آپ سين پورا ورثا لينگي. آپ ڪتني ميني هو، ڪتني

پياري هو! لکشمي نارائڻ ڪٿي ميني، ڪٿي پياري هئ! لکشمي نارائڻ ڪي چتر ديکو، سدا مُشڪراھت والي دکاتي هئ. تر جانتِي هو ديوتائين اِس ڀارت ۾ هيئن ٿي. اِيي ڪهان هئ؟ تر سيڪو بتلاءِ سڪتي هو ڪيھ اُنڪا اُنتر جنم هئ. ڦر سين ڪرشن بنا هئ. اِيي ڪرشن پُري اِستاپن هو رهي هئ. ڪرشن ڪي آتما پي راج يوگ سيڪ رهي هئ. تر پي ڪرشن پُري ۾ جانا چاهو تو راج يوگ سيڪو. لکشمي نارائڻ ڪهني سين منش مَنجھ جاتي هئ. ڪرشن ڪو جهولي ۾ جھلائي هئ. پوجا لکشمي نارائڻ ڪي ڪرتي هئ. اُنھون ڪا ٻال چريتر ڪچ پي هئ نهين. راڌي ڪرشن ڦر ڪهان گئي، ڪيا هوئا ڪچ پي پتا نهين هئ. راڌي ڪرشن ڪوئي آپس ۾ پائي بهن نهين ٿي. اِيي راڌي ڪرشن ڪا راجيہ تو هئ نهين. دواپر ۾ پي اُنھون ڪي راجڌاني ڪا ڪچ پتا ٿوريئي هئ. تو يھ سڀ باتين سمجھني ڪي ليئي بهت اچي ٻڌي چاهيئي. لَترِچر بناني ۾ پي محنت لگتي هئ. وشنو ڪي اَلنڪار دکاتي هئ پرنٽو واسطو ۾ وشنو ڪي يھ اَلنڪار هوتي نهين. وشنو وا لکشمي نارائڻ ڪو شنڪ ٿوريئي هئ. تو هم ڪيا لکين؟ منش تو ڪچ پي سمجھ نه سڪي. شنڪ تو هئ تمھاري پاس. تو اَلنڪار ضرور برھمڻون ڪو دينا پري. ڪهينگي يھ برھمڻ ڦر ڪهان سين آئي؟ سمجھ نهين سڪينگي. تر سمجھاءِ سڪتي هو هم برھمڻ سؤدرشن چڪرڌاري هئ. يھ سڀ باتين سمجھاني ۾ ٻڙي هيئن وشال ٻڌي چاهيئي. پر جا ۾ جاني والي موٽي ٻڌي سمجھ نه سڪي. سمجھاني ۾ ٻڙي هيئن ڊفيڪلٽي لگتي هئ. بابا لکتي پي هئ سڪيلڌي سؤدرشن چڪرڌاري برهما مُڪ ونساولي. پرنٽو تمھاري پاس اَلنڪار ڪهان هئ. چترن ۾ ديويون ڪو تيسرا نيتر ديئا هئ، ليڪن اُنڪو تو تيسرا نيتر هئ نهين. تمھاري اَب تيسري اُنڪ کلي هئ. تر شڪتيون ڪي مهمما هئ. جڳت اَمبا هئ تو ٻچي پي ساٿ ۾ هونگي. مئجار ٿي ماتائون ڪي هئ. ماتائون ڪو هيئن اونچ اُناتي هئ. اچا.

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيه سار

(1) اِپنا سميه سروس ۾ سڦل ڪرنا هئ. تن من ڌن سڀ اَرڀڻ ڪر جب تڪ جينا هئ پڙهائي پڙهتي رهنا هئ.

(2) آپس ۾ ايڪ دو ڪي گيان سين پالنا ڪرني هئ. اُٿسا ڪوئي ڪاريه نهين ڪرنا هئ جس سين باپ ڪي اوگيا هو.

وردان - وشيشٽا ڪي ٻيج دواران سنتشتا روپي قل پراپت ڪرني والي وشيش آتماپو
اِس وشيش ڀڳ ۾ وشيشٽا ڪي ٻيج ڪا سڀ سين سريشت قل هئ ”سنتشتا“. سنتشت رهنا اوڙ سرو ڪو سنتشت ڪرنا، يهي وشيش آتما ڪي نشاني هئ. اِس ليئي وشيشٽائون ڪي ٻيج اُٿوا وردان ڪو سرو شڪتيون ڪي جَل سين سينچو تو ٻيج قلد ائق هو جائينگا. نهين تو وستار هوئا ور ڪيه پي سميه پرت سميه آئي هوئي طوفان ۾ هلتي هلتي ٿوٽ جاتا هئ اَرقات آگي ٻڏني ڪا اُمنگ، اُٿساه، خوشي وا روحاني نشا نهين رهنا. تو وڌي پوروڪ شڪتيشالي ٻيج ڪو قلد ائق بناو.

سلوگن - اَنپوٽيون ڪا پرساد بانٽ ڪر اَسمرت ڪو سمرت بناء دينا يهي سڀ

سين ٻڙا ٻُڄ هئ.